

*Ang. synpunkter
på dessa anteckn.
se bilaga*

Samtal med pint Christer Sjöberg, RPS.

S är chef för Interpol-sektionen inom PB II

1. Interpol

Den internationella kriminalpolisorganisationen, Interpol, har sedan oktober 1986 142 medlemsländer bl.a. Syrien och Libanon. I varje land finns en nationell byrå. RPS (Pb II, Interpolissektionen) är den nationella byrån för Sverige. Sektionen är indelad i tre grupper; en för narkotikabrott, en för eko-brott och en för övriga brott. Förutom S finns vid sektionen 1 pint, stf C, 11 krkom, 5 översättare och 3 adm personal.

Enligt sina stadgar får Interpol inte syssla med ärenden av politisk, religiös, militär eller rasrelaterad natur.

Interpol har sitt högkvarter i Paris. Organisationen har en årlig gemensam sammankomst, generalförsamlingen. Enligt de resolutioner som därvid har antagits får dock Interpol handlägga ärenden av politisk natur som rör terrorism samt den civila luftsäkerheten (dvs. flygplanskapningar). Vad som avses med terrorism är inte närmare preciserat. Det ankommer på varje enskilt land att tolka de antagna resolutionerna. Varje land avgör också självständigt om man, ex.vis pga. nationella lagar, kan tillämpa resolutionerna.

Vid den nyligen avslutade generalförsamlingen i Belgrad antogs en manual för samarbetet i terrorismfrågor. Manualen innebär att uppgifter om terrorism skall med-

delas till Paris för uppdatering med ADB-stöd och att dessa uppgifter skall utgöra en gemensam information för alla medlemsländerna om terrorism. Det finns två befattningshavare vid Interpols högkvarter avdelade för dessa uppgifter. Varje land som lämnar uppgifter har dock rätt att göra förbehåll om uppgifternas vidare spridning.

Sveriges uppgifter till Paris om terrorism torde omfatta endast vad som har hänt, om någon gärningsman dömts, uppgifter om användna sprängmedel etc. Några misstankar under en utredning torde inte meddelas.

Enligt S är det för svenskt vidkommande bäst att bygga upp ett bilateralt informationsnät i terrorismärenden; ett nät som går utanför Interpol.

Vid sektionen handläggs 40-60 Interpolärenden per dag. Ärendena är av skiftande slag, ex.vis upplysningar om en person, begäran om förhör med vittnen m.m. Sektionens uppgift inom Sverige är huvudsakligen att vara en förmedlande länk till vederbörande lokala polismyndighet. Det är sällsynt att någon från sektionen deltar vid förhören. Ärenden som kan besvaras med registerutdrag eller annan dylik enkel hantering handläggs direkt och i sin helhet vid sektionen.

Interpolsektionen gör en självständig bedömning om en förfrågan kan och skall besvaras. Bedömning sker med hänsyn till det enskilda ärendet och förhållandena i det frågande landet.

Vissa ärenden ex.vis begäran om förhör med misstänkta personer och begäran om utlämning skall kanaliseras via UD. Det finns särskilda regler för samarbetet mellan de nordiska länderna.

2. S:s roll under mordnatten

Det finns en beredskapstjänstgöring inom RPS. Beredskapen delas av 6 intendent och en byråchef. Tjänstgöringen omfattar en vecka från fredag till fredag. Arbetsuppgifterna rör all verksamhet inom RPS utom Säk. S var beredskapshavande intendent den 28 febr 1986.

S väcktes kl 00.15 av telefonsamtal från Marianne Åkerberg, rps jourcentral. Åkerberg informerade om att hon fått del av obekräftade uppgifter om att OP hade mördats. Åkerberg hade fått uppgifterna genom att statssekreteraren Dahlsten hade ringt jourcentralen för att söka Koci. Dahlsten hade i samtalet sagt att OP var mördad.

S bad Åkerberg kontrollera informationen och återkomma till S. S ringde rps Romander man fick ej svar. Därefter ringde S öd Ulf Waldau och informerade honom. RPS upp- rättar med jämna mellanrum en förteckning över vissa högre befattningshavares telefonnummer till bostaden, fritidshus etc. I förteckningen fanns telefonnumret till Romanders fritidshus i Värmland. S underrättade Romander kl. 00.25. Några minuter efter detta samtal hade S ånyo kontakt med Åkerberg som nu kunde bekräfta händelsen. S förhörde sig om vilka befälspersoner som var i tjänst och fick uppgiften att Gösta Welander och Sune Sandström antingen redan var på plats eller på väg till arbetsplatsen.

S hade ny kontakt med Romander 00.40. Romander förhörde sig om Säk var underrättad och gav S uppdraget att kontrollera detta med Säk:s sbc. I förnyad telefonkontakt med Åkerberg fick S bekräftat att så var fallet.

S bedömde situationen så att det inte behövdes vidare information till några övriga befattningshavare inom RPS. S visste att chefen för polisbyrå II bc Esbjörnsson var på Blidö men ansåg att denne, även om han hade under rättats, inte skulle kunna vidta några åtgärder. S var i beredskap och fanns hela tiden tillgänglig på telefon. Det fanns inte någon anledning för S att åka in till arbetsplatsen.

I frågor om larm etc gäller den huvudregeln att det berörda lokala polisdistriktet skall initiera att ett sådant kommer tillstånd. Det var alltså primärt inte en uppgift för RPS. I och för sig fanns det inte något hinder för att Interpol hade gått ut med en internationell efterlysning/larm. Men i inledningsskedet hade man inte några uppgifter om misstänkta personer etc som kunde ligga till grund för en sådan åtgärd.

S överlade med sig själv om det behövdes någon information till rikskrim, RKS. S har tidigare varit biträdande chef för RKS. Under den tiden hände det endast vid ett tillfälle att RKS biträdde Stockholmspolisen. Det var i samband med ett hot mot SJ. RKS har tidigare aldrig lämnat biträde till Stockholms pd i ett mordärende. Det finns en viss tävlan och rivalitet mellan RKS och Stockholms pd. Om Stockholms pd hade behövt hjälp från RKS fanns S tillgänglig. Någon framställan kom dock inte.

Om mordet hade inträffat i ett distrikt utanför storstäderna hade S agerat annorlunda. Han hade då omedelbart ringt Tommy Lindström och vederbörande polismästare och erbjudit RKS:s hjälp till distriktet. S har aldrig varit med om att något distrikt som har erbjudits hjälp från RKS har tackat nej.

På morgonen ca kl. 06.30-07.00 ringde Esbjörnsson till S. Efter det att S och Esbjörnsson hade överlagt om vad som inträffat åtog sig Esbjörnsson att underrätta Lindström. Omedelbart därefter ringde Sven Persson. S hänvisade denne till Esbjörnsson.

På morgonen beordrade S två tjänstemän inom Interpolsektionen att vara i beredskap.

Vid 09.00-09.30-tiden sökte S kontakt med Stockholms pd och underrättade om att Interpol var beredda att hjälpa till omedelbart. S hörde inte av Stockholm under dagen varför han ringde vid 15-15.30-tiden på nytt. S talade då med Hans Holmér. Samtalet var kort och rörde endast att Interpol var berett att hjälpa till. - S befann sig därefter i bostaden.

S hade inte någon tanke på att det inträffade skulle ha varit del i någon större händelse ex.vis ett angrepp mot Sverige.

I efterhand ångrar S att han inte underrättade Esbjörnsson på natten. Delvis, och känslomässigt, ångrar han också att han inte åkte in till arbetsplatsen. Men i och för sig kunde han inte ha vidtagit flera eller andra åtgärder på arbetsplatsen än från bostaden.

3. Interpols organisation m.m. i Palme-ärendet

På måndagen den 3 mars var den primära uppgiften för S att organisera sektionens verksamhet med hänsyn till vad som kunde förväntas. S och Rönnbäck frikopplades från all annan verksamhet vid sektionen för att enbart syssla med Palme-ärendet.

→

Kjell Arne Eliasson
Juristkommissionen

Synpunkter beträffande samtal 1986-11-03

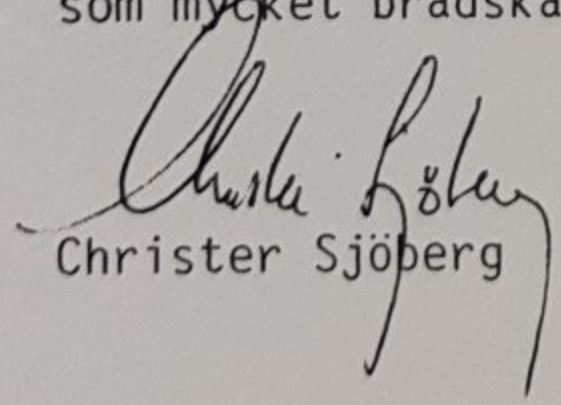
Sid 1 p 1 - Det är kanske mindre lämpligt att utpeka enskilda medlemsländer inom Interpolorganisationen. Dessutom kanske det är Libyen som avses och inte Libanon.

● Sid 1 sista stycket- Det framgår av texten att uppgifter skall meddelas. Det korrekta är att uppgifter kan meddelas. Varje medlemsland avgör suveränt vad man vill meddela.

● sid 4 - st 3 - En viss tävlan förekommer mellan Stockholms pd och rikskrim, däremot enligt min uppfattning inte någon rivalitet.

sid 5 - I efterhand kan jag göra den bedömningen att det inte fanns anledning att åka till arbetsplatsen då det inte fanns några arbetsuppgifter som jag skulle kunna ha fullgjort då det saknades relevant arbetsmateria att vidarebefordra till utlandet.

En information saknas när det gäller söndagskvällen 2 mars. På kvällen cirka kl 2000 blev jag uppringd av pöint Hans Wranghult. Han ville ha ett meddelande till samtliga interpolländer angående de på brottsplatsen upphittade kulorna. Detta meddelande formulerade jag själv på engelska, ringde jourcentralen och fick det ivägsänt kl 2200 svensk tid. Meddelanden angavs som mycket brådskande.

Christer Sjöberg